

PROPPELLERBLADET:s

Julnummer

JAP

PROPELLERBLADET

FLYGFÖRVALTNINGENS LÄRLINGSKOLAS ELEVTIDNING.

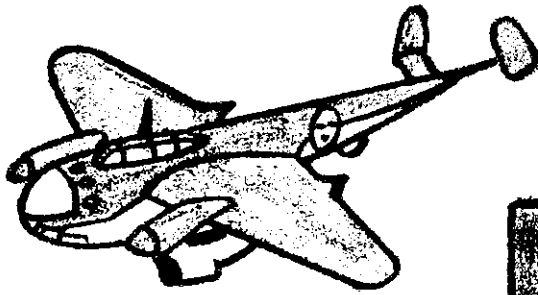
Utkommer en gång i kvartalet.

REDAKTION:

REDAKTÖR: Harald Carlsson.
ANSV. UTGIVARE: Sigvard Hansson.
BITR. UTGIVARE: Ture Sandberg.
MEDARBETARE: Karl G. Hagman.
ILLUSTRATÖRER: Karl A. Pantzar och
Sven Östlund.

Dessutom medverka ett antal av
de övriga skoleleverna med bidrag i
olika former.

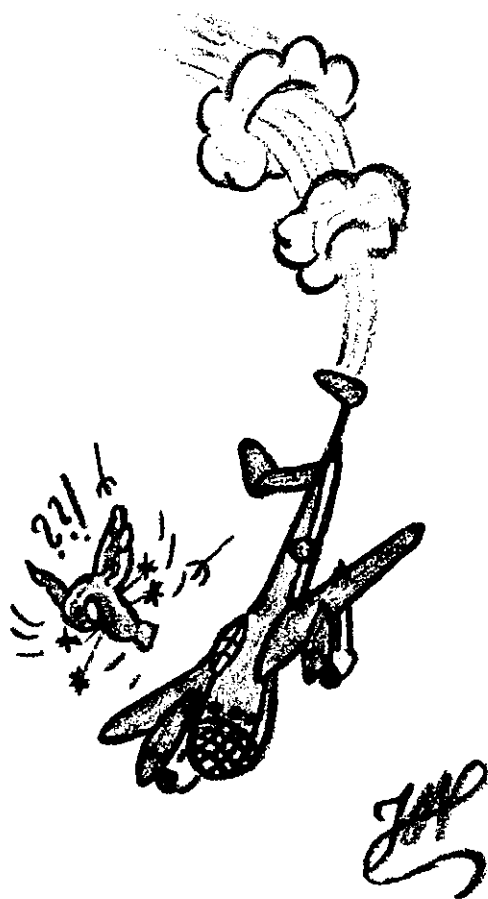

B I 8 B

En kärra med krut i, det hörs på dess ton
trots den ej drives med nå'n "reaktion".
På stjärten så bär den ju segertecknet "V"
Ja, det är vår svenska B:13 B.

"Kärnan" är konstig, ej tu tal om den saken,
dock styrs den som vanligt direkt via spaken.
Rätt starka motorer, det hörs och det känns,
så äro de också av typ Daimler Benz.
På fullgas som åskan de nästan hörs dundra,
men styrkan den är också drygt "femtonhundra".
Så snabbhet det finns i reserv om man vill.
Den 500 "maxar" plus 50 därtill.
En "kärna" med spännvidd av blott 17 meter
är nog "very little", eller va det nu heter,
så vinxens belastning den blir ganska stor,
ty kärnan är tyngre än vad Ni nog tror.
Dess bomblast den hade med utländska mått
väl knappast uti konkurrensen sej stått,
men detta gör mindre när alla nationer
skall göra små bomber, som fylls med atomer.
Att fälla in "stället" går fint och galant,
men försöka få ut'et blir nog mer intressant
när låsning och spärrar ej vill släppa tagen.
Det blir nog att landa helt platt uppå magen.

H-son.

I PROPELLERBLAGET

TILL LÄSEKRETSEN

Härmed bedja vi för den ärade läsekretsen få presentera andra numret av PROPELLERBLADET.

Det hela borde nästan hava karaktären av ett jubileum över sig, trots att det endast är andra numret det gäller.

Detta tycker Ni kanske låter en aning underligt. Det stämmer! Det är det också. Men saken var nämligen den, att då vi höllo på och utarbetade första numret var det många, som uttryckte sina farhågor för att det skulle bli något mera.

Detta emedan de befarade att "stoffet" så småningom skulle taga slut, samt att vissa svårigheter skulle uppstå med utgivandet av ett sådant fåtal exemplar, som tidningen då avsågs att utkomma i .

Det var nämligen från början meningen att tidningen endast skulle tillhandahållas inom skolan till dess elever samt f.d. d:o, vilka nu göra tjänst ute på flotttiljerna runt om i landet. Den skulle sålunda bl. a. utgöra en förbindelselänk mellan dessa och skolan.

Nu visade det sig emellertid, att kostnaderna per exemplar av tidningen skulle bli oproportionerligt stora, såtillvida inte en större upplaga lät tryckas. Detta förde i sin tur med sig vissa farhågor ur försäljningssynpunkt, då det föreföll tvivelaktigt, att utomstående personer skulle kunna hava något intresse av att köpa en tidning av dennas karaktär, då densamma enbart baserar sig på grunder, som en icke initierad har svårt att sätta sig in i. Somliga stycken komma då givetvis av denna anledning att verka en aning meningslösa och utan humor för dessa, under det att de, som äro insatta i händelserna utan större svårighet böra förstå, vad som ligger till grund.

Trots dessa omständigheter togs risken med att beställa en större upplaga för att, om möjligt, söka få ned priset någorlunda rimligt.

Till vår stora tillfredsställelse konstaterade vi sedermera, att det ej bjöd några som helst svårigheter att försälja tidningen även till utomstående personer.

Upplagan gick åt i en takt som vi knappast kunnat tänka oss.

Då vi nu därför här framföra detta nye nummer av PROPELLERBLADET, är det med den förhoppningen, att det måtte röna minst lika stor uppmärksamhet bland läsekretsen, som det förra numret gjorde.

Vi bedja därför få framföra vårt tack för visat intresse.

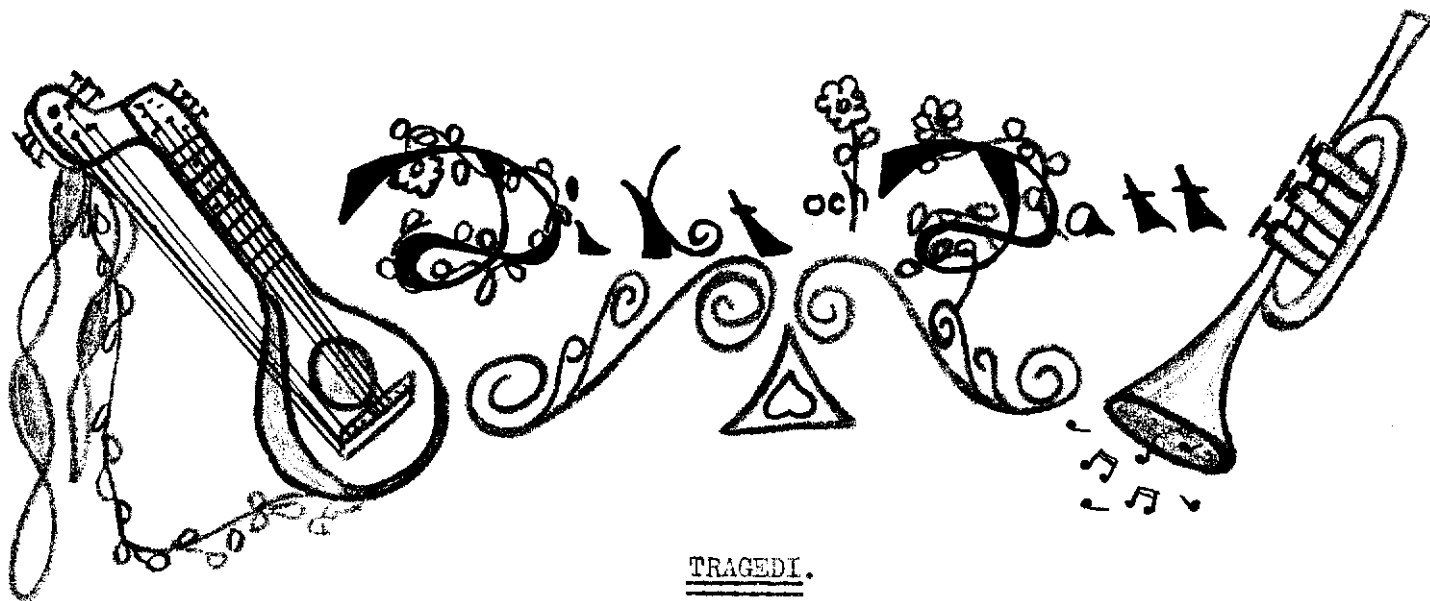
Redaktionen.

F.F.L:s KAMRATTRÄFF I VÄSTERÅS.

Den av oss grabbar med glädje länge emotsedda kamratträffen i Västerås, är en av de minnesvärda händelser för vårt vidkommande, som tilldragit sig sedan förra numret av PROPELLERBLADET kom i tryck.

Det blev, som väntat var, en trevlig upplevelse att åter trampa gammal traditionsbunden mark under fötterna, samt att få träffa alla grabbarna som vi under en så pass lång tid bott och levat tillsammans med, pluggat läxor, jobbat och bråkade med. Att sedan nöjet knappast blev mindre att träffa våra "andra" bekanta i staden är ju ganska naturligt. Som vanligt då FFL har sammankomst i större skala, bjöds det på god och mycken mat, samt framfördes goda underhållningsprogram av Johannisbergs-grabbarna. De "Tre Boggies" börja väl vid det här laget bliva smått kända. Dessa skötte sig också mycket bra denna gång. Dialogen som sedan framfördes av två av grabbarna, saknade ej heller sina poänger. Speciellt avslutningen slog nog en en hel del på "våra" grabbar, där ljuslockige Lennart Andersson på ett minst sagt lillgammalt sätt framhöll amnet "SKOLAN OCH FLICKORNA." hur viktigt det var, att grabbarna på allvar gingo in för att, som han sade "ta skolan först och tjejerna se'n!!!"

H-son.

TRAGEDI.

Djupt i skogens mörka snår
 en ensam liten koja står.
 En gammal gubbe bodde där
 med ende sonen kär.
 Så en dag till sta'n drog sonen bort,
 hans mening var att komma åter inom kort,
 men det blev natt,
 mörk gubben satt.
 Plötsligt uppå tröskeln står
 två män, som bära på en bår.
 Däruppå med en filt betäckt
 låg ende sonen blek utsträckt.
 Den gamle reser sig, men vacklar kull,
 ty även han var dj——t full.

Övers. fr. hebr. Ökänd författare.

MISSTAG.

Det hände sig en middag,
 då klockan slagit två,
 en flicka och en pojke
 på stigen syntes gå.
 Strax bakom dem i mossan
 det gick en gammal tant,
 på santalet hon lyssna',
 det blev visst intressant.

Så mycket hon hört talas
 om vår ungdoms dekadans,
 men vad hon nu fick höra
 av inga gränser bands.
 Hon tog sig för sitt hjärta,
 FAKTISKT! det satt kvar.
 Hennes huvud börja smärta.
 Mitt luksalt! Hjälp! Var blev det av?

Hon härde pojken säga
 till flickan sisså här:
 vi få nog ta och smö oss,

ty brådskan utav nöden är!
 Att fixa våran BABY,
 det tar nog säkert tid,
 så om jag skulle tröttna
 nån annan kille får ta vid.

Det tar nog hela natten
 att få vår BABY klar,
 men om jag grejar kroppen,
 så har Du bara klädseln kvar.
 Det måste göras noggrant,
 så verket bliver gott,
 ty en BABY den är känslig
 för fuktighet och vått.

Här avbröts deras samtäl
 av ett hysteriskt rop
 och bakom dem på stigen
 föll Hennesnåden hop.

Spännande forts. å sidan 7.

PROFFS-BOMBEN.

Vi läste i bladen med stora rubriker
var löpare nu uti Sverige blitt riker.
Att sätta rekord uti längden blir ekvalt,
ifall man för detta ej får nåt betalt.
Det sista vi hörde ifrån Gunder Hägg:
"Jag tar ej ett steg utan dyrtidstillägg!"
Och Arne, Ni vet han, som bor uti Skrubba
han med taxameter på kolstybben skubba.

Nyheten blev för de våra en skräll
snart ha vi väl proffs även i FFL.
Fast vi äro ju vana ha lite betalt
så arvodet blir ju därefter rätt knalt.
Carlsson, Ni vet han, som är redaktör,
han tänker nu håva in pengar som smör.
Slår näven i bordet med takt och med kläm:
"För loo jag fordrar minst tre och tju'fem!"

Strandberg i loppen har sprungit som fanken
ty snabbhet han tränat på vägen till banken.
Och Jakobsson, Gösta, vår löparidol
lär leva på räntan från loppen i fjol.
Tänk, Kälarne stackarn, så gammal han ä'
han fick sej en slang utav sleven han mä'.
Nu fattas det blott Anna Larsson, vårt hopp,
till arrangörerna säljer sin kropp.

Hallgren, vår Matte, nog lång-schalar vinner
ifall han en dag ej i molnen försvinner.
Stocka, Ni vet, Arosvallens charmör
vad tror Ni han tränar egentligen för??
Tänker han där männe guldet sitt finna
eller drages han dit blott av rödlockig kvinna
"Tag chansen!" till sist, säger Jerring i etern:
"Karl Hagman han springer för två kronor metern!"

Cali-----.

PJATTEBODA-LINUS BLIR "AIRMINDED".

Det härde sig en dag
att i ett föredrag
fick Pjatteboda-Linus bevisat att det var
både med praktik
och så i statistik
att svensken han var efterbliven!
Med svenskens flygsinne va det si och så
den saken fanns det ju tydligt fakta på.
Så singledutta.....han sej beslutta
för folk bevisa flygets nytta.

Han Bläsen spänner för
och intill staden kör
och åker till ett flygfält precis som det sej bör.
Han träffa en god vän
som sa sig känna'gen
en kille som va haj & flyga.
Det kosta pengar, den saken va ju klar
& Linus var just ej nån förmögen kar:
Men singledutta.....han sej beslutta
och upp i planets baksits skutta.

Det kändes ju kalas
när förarn drog på gas
& Linus hade aldrig förut känt en sån extas
när kärran lyfte glatt
så bensin och olja skvatt.
Propellern gick så blana vek sej.
Och själva flygningen hade nog gått bra,
om inte Linus i spaken börjat dra.
För singledutta.....och trudelutta
det börja luta åt helskutta!

Det blev looping spin och roll
 så Linus'byxor utav moll
 dom börja att ge med sej i varje söm och fäll.
 Dom hängde som en strut
 han skrek: " Jag står ej ut
 och trångt det blivit om utrymme!"
 Så han skickade sedan rätt och slätt
 de onämbara till stan på kemisk tvätt.
 Å singledutta å trudelutta
 dom tog visst tre och sjuttiåtta.

Nu mår traskar lungt
 fastän lasset det är tungt
 ty Linus har försett'na med direktinsprutningspump.
 Det går för fulla skaft
 och lämnar större kraft
 än med den gamla ryggförgasar'n.
 Av kyrk-maruska det blitt ett ekipage
 som styrs med handspak, pedal och gasreglage.
 För singledutta och trudelutta
 ja fasen vet hur det skall slutta.

Så kom den stora dag
 då Linus på förslag
 beslöt sig för att bilda ett eget flygbolag.
 Det skulle ha ett namn
 helst med lite utländsk klang
 och engelsk brytning på accenten.
 Som "Gnägging horse and the taxi-flying-boys,"
 trafik på linjen Pjatteboda-Illinois.
 Tänk singledutta å trudelutta
 va föredrag kan göra nytta!!

Text: H-son.

Forts från sid 5.

Hon stod ej ut med kvalen
 att höra sådant prat.
 Sånt tar uppå moralen
 det är ju nästan klart.

Hon kunde ju ej veta
 att de segelflög de tu
 och att babyn var en BABY
 som gjorts i Grünau!

H-son

FRÅGA OM ALLT "BRUTUS" Svarar

*Vet nästan lika
mycket, som mannen, vilken
inte vet ett dugg.*

PÅ DENNA SPALT BESVARAS LÄSEKRETSENS FRÅGOR.

Fråga:

Hur många unga damer hava intill dags dato hemsökt Johannisberg med omgivning-
ar i och för utövande av s.k. älskog?

Undrande trafikräknare.

Svar:

Denna fråga torde f.n. vara omöjlig att besvara, då det sannolikt rör sig om
astronomiska siffror.

Fråga:

BRUTUS! Läste i en tidning om att vissa människor kunna hava mera än fem sinnen.
Är detta riktigt? Vad är detta i så fall för sinnen?

Vadhållare. (5 bruna)

Svar:

Ja, detta torde vara fullt riktigt. Det sjätte sinnet t.ex. uppträder som regel
hos speciellt törstiga personer, nämligen ÖLSINNET.

Detta övergår i allmänhet till det s.k. URSINNET. Nämda sinne kan i sin tur hos
vissa personer nå en sådan stark prägel, att det slutligen övergår till nästa sta-
dium, nämligen VANSINNET.

Fråga:

Bäste BRUTUS! Sänder härmed en ritning till en av mig själv konstruerad fall-
skärm, på vilken jag ställer stora förhoppningar.

Nu vill jag dock först höra BRUTUS utlåtande om densamma innan jag insänder rit-
ningarna till Patentbyrån.

Tyste Jacob.

Svar:

Käre Jacob! Denna Eder s.k. konstruktion torde vara allt för komplicerad för
praktiskt bruk, varför Ni nog gör klokest i att istället insända densamma i en van-
lig byrå, ev. en s.k. chiffonjé.

Det har visat sig att det moderna flygets snabba utveckling kräver, att en hop-
vecklad skärm ej får vara invecklad, om den snabbt skall kunna bli utvecklad.

Fråga:

Kan BRUTUS säga mig, vilket träd, som har den starkaste doften av alla i vårt land
förekommande arter?

Botanikintresserad yngling.

Svar:

Detta torde vara svårt att säga, då sådant för vissa arter kan variera med års-
tiderna.

Det träd, som nog har den starkaste doften oberoende av årstiden torde dock vara
det s.k. AVTRÅDET!

Fråga:

Käre BRUTUS! Lidar sedan några veckor tillbaka utav svårartade utslag i ansikte och på armar.

Min systers kusin, som är korpral vid flyget, säger, att det förmodligen rör sig om något som heter RODERUTSLAG och det enda medlet att effektivt få bort dessa, skulle vara genom ett medikament, som heter KULSPRUTESALVA. Är detta riktigt???

Förtvivlad hemmadotter.

Svar:

Ja, en kulsprutesalva skulle förmodligen mycket snabbt göra ER kvitt ett dylikt besvär.

Själv skulle jag dock hellre vilja rekommendera Er att söka en läkare, eller om möjligt en veterinär!

Vi publicera här en ny omgång onvända ordstäv.

"Lagom är bäst!" sa "Dadda", drack ur elva koppar kaffe.

Skomakare, bliv vid din "besk"!

"Rena dieten!" sa svärslukaren, åt upp ett paket pappnubb.

Den som gapar efter största biten, mister ofta hela ski—n.

Lika barn leka häst.

Sittande kråka får intet, men flygande får åtminstone.....FLAXA!

Den, som icke arbetar, skall icke heller jobba.

Att kunna tala med de lärde på de lärdes språk och med bönderna om latrin.

Allting har en ända, men "Dadda" har två.

När katten är hemma dansa karotterna av bordet.

Även en vis man skulle ha kunnat köpa en ask Habanera, men endast en dåre skulle ha rökt upp den.

Den fåfång går lärer mycket nytt.

Personalienytt

18 år

Tjänsteman Olov Paul v. Henell.

Den 26 nov. fyllde instrumentmakeritjänsteman Olov Paul von Henell 18 år.

Von Henell, som är född i Kärna församling i Östergötlands län, är en mycket allsidig ung man. Då han började sin bana vid flygvapnet, hade denna föregåtts av många studier och resor.

Bland annat har han besökt Bankeberga, Vreta Kloster samt Kallersta m. fl. ställen, där han gjort många värdefulla rön och erfarenheter, vilka han till stor del kan tacka sina myckna kunskaper.

Efter slutade studier tog han anställning vid C.V.M. som allmän hjälparbetare i en av de stora monteringshallarna, får han så gott som genast, på grund av sin stora duglighet utsågs till att sköta de löpande ärendena.

På denna betrodda post fortsatte han en tid till det att han antogs som elev vid FFL i Västerås.

Därstädes blev han provfiliare av andra graden. (Tredje graden är ju som bekant förbjuden i Sverige) Han övergick dock snart till mera avancerade arbeten, såsom byggnade av modellök, vilka tillverkades på löpande band därstädes.

Som blivande instrumentmakare kom han så småningom in på de speciella konstruktioner, som användes för denna utbildning. Dessa äro f. ö. skildrade i ett utförligt reportage på annan plats i detta nummer.

Som yrkesman är nu v. Henell aktad och erkänd, en verklig all round man, eller med andra ord, "biggest in the world", som han själv populärt brukar uttrycka sig.

Vi gjorde på högtidsdagen ett besök i jubilarrens hem, för att om möjligt få en intervju med honom. Redan då vi åkte över sockengränsen slog feststämningen emot oss och väl inne i Malmslätt, där v. Henell har sin bostad, rådde ett så fantastiskt gatuliv, att maken aldrig setts varken i Kärna eller i grannsocknarna Slaka och Skeka. Ibland kunde man på vägen få se ända upp till fyra cyklister samtidigt med en bil och två fotgängare. (Vi själva)

Vi kommo åtskilligt senare än vi beräknat genom denna trafikstockning och då vi äntligen kunde tränga oss in genom den väldiga och smaklöst utförda äreporten var festfolket framme vid finalen.

De många och långa talen, vilkas längd uppskattades till omkring sexton km. voro just undanstökade och man hade skälat för jubilaren och för nykterheten samt utbringat ett 18-faldigt leve för båda och det blev en stunds paus.

Tystnaden stördes endast av ett svagt sorl, samt käkarnas malande mot pepparkakorna och tefaten.

En och annan enstaka stämma förnams ibland, såsom: "Ehe! Goda kakor det här!"...."Jadå, de e så sant så, de e de visst de, som sagt var!"....

"Fint postelin dä här! (klick-kling-kling) Undras va han kan ha gett för dom?(kling-klick-kliirr) O, jisses, där sprack köppen!! Va ska ja ta mäk te???"

..."Jaa, stöppen i e uta blomkrukera. Dä ä fäll ingen, som märker! He-he-he".

Samt: "Nä, fy på sej grosshandlarn....dä trodde ja allri om'en!"....."Hör han inte, vad jag säger?.....Uschingamej då.....!"

Vi passade då på tillfället och trängde oss

fram till det bord, där v. Henell satt tillsammans med borgmästaren och några av sina kollegor bland tjänstemännen vid CVM.

Bordet dignade under de stora mängderna av tårter, sårskorpor samt foderkakor m.m., som smakfullt var dukat å detsamma. Henell var mycket frikostig med förfriskningar i det att han upphörligen ryckte i snöret till luftventilen.

Han var mycket pratsam och vi fingo många lustiga episoder och glimtar ur v. Henells händelserika liv till livs.

Att v. Henell är en mycket skicklig segelflygare skvallrade det eleganta C-diplom om, som han, blygsamt nog, bar på västen, i stället för, som vanligt är, på kavajslaget. Detta hade vi förmod-

ligen därför aldrig upptäckt, om inte v. Henell, kvällen till ära, burit västen utpå kavajen.

Eftersom kvällen var långt framskriden önskade vi honom god fortsättning och drogo oss tillbaka efter att ha erhållit varsin storbulle med kräm på.

Detta var en stor dag i Malmslätts historia och vi märkte, att folk voro i rörelse ännu, då vi åkte tillbaka till Linköping.

Von Henell har med anledning av sitt jubileum erhållit Kärna Syförenings bronsplakett i guld, för visat intresse och fjorda tjänster för hembygden.

Cali---

EN SEMESTERVECKA I FJÄLLEN

är det säkerligen många av grabbarna, som skulle vilja vara med om, men det stannar kanske vid tanken på kostnaderna.

Resan kostar givetvis en del, men blir också ett trevligt minne på vilket det kan vara värt att offra en slant.

Förslag har framlagts från några FFL-are om att företaga en sådan resa till påsk. Men först måste då intresset för saken bland grabbarna undersökas.

Är det därför några, som äro intresserade, ombedes dessa meddela sig med P.B:s redaktion snarast möjligt, f.v.b. till sakkunnig person.

Resultatet kommer att meddelas så fort ske kan.

De grabbar, som äro bosatta i V-ås, kunna lämplige meddela sig i frågan med ing. O. Ahlgren.

MÄRKLIG DOM AVKUNNAD VID DINGTUNA RÅDHUSRÄTT. MAN DÖMDES FÖRMÅLBROTT

Vid Dingtuna rådhusrätt avkunnades i går domen över den grovarbetare, vilken i förra månaden bestal platsens idrottsförening på deras å idrottsplatsen uppställda fotbollsmål, vilka han sedan försålt som ved till en granna. Stölden upptäcktes först en vecka senare, i det att en fotbollsmatch skulle spelas på Dingsvallen. Matchen måste därför inställas, trots att hela traktens fotbollsintresserade publik mött upp menygrant. Samtliga av de försålda inträdesbiljetterna, vilka uppgingo till ett tiotal, måste därför inlösas ånyo av de mållösa arrangörerna.

Den åtalade arbetaren dömdes till en månads fängelse, samt kommer troligen att sinnesundersökas. Man befarar nämligen, att han har fel på bollsinnets. Han fördes efter rättegångens slut till rannsakningshäktet, vilket tillfälligt inrymts i förstugan till nämndemansbostaden, där han kommer att hållas i förvar, tills det traktens droskbil hinner att repareras. Han kommer sedan att överföras till centralfängelset i Västerås. Händelsen måste betraktas som varande unik i Dingtuna rådhusrätts historia, då det är första gången en person dömes för målbrott.

FORTFARANDE INGA SPÅR FUNNA AV FÖRÖVARNA AV DEN BERYKTADE CHOKLAD-STÖLDEN VID PFL.

Den på sin tid i vida kretsar omtalade chokladstöld, som mitt på blanka dagen förövades vid Flygförvaltningens Lärlingsskola i Västerås, står fortfarande som ett oskrivet blad i västeråspolisens annaler, i varje fall evad brottslingens eller brottslingarnas anhållande gäller.

Polisen står rådlös inför det skedda och allt, som stått i dess makt att göra har gjorts för att komma brottets förövare på spåren.

Man frågar varandra nu med en mun: "Har det första s.k. perfekta brottet begåtts, eller står Västeråspolisens inför sitt hittills största misstag?"

Ingen möda har dock lämnats osparad, då det gällit att komma till rätta med historien. Sålunda har en av Västerås mest kända privatdektiver, herr Scherlock Pettersson-Holmes enligt och deltagit i spaningarna tillsammans med sin i vida kretsar för sin klokhet kända schäferhund Pillechnork. Men allt utan resultat.

Man befarar därför, att man aldrig kommer tillrätta med historien, såtillvida inte slumpen kan avgöra det hela till polisens förmån, vilket inom parentes sagt ibland händer, och sålunda kasta ett ljus över det dunkla händelseförloppet, vilket i sin tur skulle kunna leda till att brottets förövare påträffas.

I annat fall kommer den bestulne, en verkstads- och säkerhetsingenjör vid anläggningen, att göra en betydande förlust när chokladbitarna, vilka voro av typen "Nötkrokant", representerade ett värde av kr. 0.20 pr styck, och voro två till antalet.

På sistone har emellertid en ny teori framlagts, baserad på en helt ny bakgrund.

Man utgår nämligen ifrån att den nämnde ingenjören i ren tankspriddhet, dyrtiden till trots, själv under sitt arbete inne på kontoret, i ansiktet instoppat och uppätit den saknade chokladen.

Som stöd för denna teori har man en kontorsflickas vittnesmål, varur framgår att ingenjören, stunden innan "stölden" upptäcktes, luktat choklas ur munnen.

Hon fann detta vid närmare eftertanke varande mycket anmärkningsvärt, när ingenjören annars i vanliga fall brukar lukta vitlök ur densamma!

Hur den unga damen kommit i tillfälle att med sådan noggrannhet göra dylika konstateranden, förmäler dock ej historien.

På våra förfrågningar i den riktningen tiger hon som muren.

Utredningarna fortsatta dock.

PRESSUTTALANDE :

Som ännu ett bevis på den stora uppmärksamhet, som FFL röner i pressen, saxa vi här nedanstående reportage ur Skiljebo Allehanda.

Att nutidens ungdom har stora fördelar jämfört med den för ett tjugotal år sedan, vad beträffar deras yrkesval, övertygade vi oss om då vi härom dagen besökte Flygförmultningens Lärlingsskola i Västerås.

Vi blevo mycket imponerade av den goda maskinella utrustningen, som är tillfinnandes i den ändamålsenligt inredda verkstaden, belägen inom CVV:s område vid stranden av den natursköna Mälaren.

Genom skolans föreståndare, ing. O. Ahlgrens välvilliga försorg ställdes till vårt förfogande som ciceron ing. E. von Köhler, vilken på ett medryckande sätt gav oss många intressanta upplysningar om skilans verksamhet.

Vi stannade i stum beundran inför en skickligt utförd modellmotor, vilken vi togo i skärskådande, varvid följande dialog utspann sig:

"Är denna motor verkligen helt utförd här?"

"Ja!" svarade ing. v. Köhler.

"Och fungerar den som en riktig motor?"

"Ja!"

"En sådan här är väl rätt dyrbar i den allmänna marknaden?"

"Jo vars."

"Vad kan den kosta ungefär?"

"Tja---."

"Ska vi säga 125 kr?"

"Kanske."

Av ovan sagda torde framgå, att verkligt fina arbeten utföras.

Vi övergingo nu till att intervjua en av eleverna för att få höra hans syn på saken. Vi föredroga att besöka honom i hans rätta element och skredo efter en viskret knackning in i verkstadens bekvämlighetsinrättning, vilken vi funno vara fullsatt. På grund av inrättningens proportionellt sett ganska blygsamma dimensioner, finna vi oss nödsakade att be två stycken gå ut, för att vi skola komma in. Då vi i och för erhållande av ett snapshot skulle utdraga vår kamerabalg, måste ytterligare en avlägsna sig.

På vår förfrågan hur pojkar trivdes, kom svaret från en av de lägst sittande:

"Snark... pu---Va??"

"Jo, vi undrar hur Ni trivs här?"

"Jo, det är bra, fast det är ju lite hårt att sitta underst förståss!"

"Förlåt, men vi menar på skolan!"

"Jasså, på skolan! Jo, det är världsfint, fullt rekorderligt!"

Då vi ansågo detta vara ett betygså gott som något, lämnade vi den förhoppningsfulle eleven, emedan hans trötta ögonlock visade att detta var av nöden.

Då vi åter kommo ut i verkstaden och kunde börja andas ut, fångades får uppmärksamhet av ett underligt buller, vilket tycktes härröra sig från en av maskinerna. Stundtals tystnade det nästan helt för att i nästa ögonblick stiga till ett fruktansvärt crescendo. Till sist kulminerade det hela med en skräll åtföljd av ett våldsamt rassel av växelhjul, vilka av allt att döma hastigt och lustigt befriades från sina kuggar.

Huruvida det var försynen eller mitt sjätte sinne, som kom mig att kasta en blick upp i taket skall jag låta vara osagt.

Till min stora fasa fick jag se en järnstång av en arms tjocklek och tillvriden som en korkskruv slingra sig om en takbjälke samtidigt som ett verktygsskåp och en s.k. trätrall vände i takåshöjd för att börja nedfärden. Jag hann precis taga betackning under en bastant arbetsbänk, då föremålen med en våldsam skräll hamnade på golvet en bit därifrån.

Till våra stora förvåning stod vår ciceron ing. V. Köhler lungt kvar bland all förödelsen som om ingenting hade hänt.

På vår förfrågan om vad, som egentligen hade tilldragit sig, upplystes hans ansikte av ett soligt leende och han sade på sitt som vanligt anspråklösa sätt:

"Åh, det var bara 58 Andersson, som höll på att svarva litet grand. Sådant vänjer man sig snart vid!"

Han tittade därefter med en medlidsam blick på den spiralvridna järnstången i taket och tillägger:

"Det skulle visst ha blivit en körnare, om jag inte tar fel."

Därefter tillropar ing. v. Köhler en yngling vid namn Hallgren att taga ned järnstången, samtidigt som han beordrar en annan vid namn Dyhr att upplöcka resterna av verk-

tygen under svarvarna, enär denne är den ende av pojkarna, som kan gå rak under dessa.

Vi fortsätta vår rundvandring i verkstaden och komma så till avdelningen för leveransklara arbeten. Vi lägga här särskilt märke till en låda finputsade automatkörnare, vilka, omtalar ing. v. Köhler, ursprungligen beställt av en av våra flygindustri, men på grund av vissa smärre orsaker befunnits vara olämpliga för sitt speciella ändamål. De skola nu i stället levereras till Svenska Mejeriidkarföreningen inom vilken de skola användas vid märkningen av s.k. runmärkt smör, då de visat sig vara väl lämpade för ifrågakvarande ändamål.

Därefter komma vi till avdelningen för de blivande instrumentmakarna och kunna steg för steg följa deras utbildning från de första trevande stegen till de mera avancerade arbetena, utförda av äldre elever.

Vi slå oss i samspråk med 17-åriga Kurt Jonsson. Denne tittar ett ögonblick upp från sitt arbete, en gräsklippningsmaskin av märket Harvester, vilken skall rengöras från gräs, döda råttor och andra föroreningar.

På vår förfrågan om hur han trivs med arbetet, svarar han att han trivs alldeles utmärkt, vilket också tycktes vara fallet med de andra instrumentmakarlärlingarna. Nästa vecka skall han för vörigt få övergå till mera komplicerade saker, nämligen en av de båda karbidlampor av typ Primus, vilka tjäna som övergångsarbete innan lärlingarna få övergå till det slutliga gesällprovet: Rengöring och ruckning av en praktfull dala-klocka. Denna skall vara i absolut gångbart skick, innan den lämnas tillbaka till dess ägare: Västerås stads pantauktionskammare.

Vidare omtalar herr Jonsson, att han som fritidssysselsättning håller på att tillverka ett sinnrikt äggkokningsur åt sin fästmo av typen PULLA.

Till sist begiva vi oss till verkstads-kontoret för att få se en del andra förnämliga lärlingsarbeten.

Verkmästare Lindström spinner som en stor hankatt, då han demonstrerar en urmakarsvarv (made in FFL) med utrustning, en mängd olika verktyg såsom svarvstål av en tändstickas storlek m.m.

Därefter titta vi på en omponerande mängd svarvprov, samtliga utförda med största precision och ytterst väl ytbehandlade.

Klockan närmar sig nu 1 och man kan förnimma en viss oro bland de annars så frenetiskt arbetande eleverna.

En del träna uppmjukningsrörelser, under det andra äro sysselsatta med att med mejslar hugga ut startgropar i det hårda cementgolvet.

Precis på slaget 13 bryter ett s.k. rå-sundavrål ut och vi kunna höra hur fönster-rutor krossas och se träskor och andra lösa partiklar virvla omkring i luften. Det hela slutar med ett unisont vrål: "Det är ärtor och pannkaka i dag på markan!!!!!!!"

Detta varar endast ett par sekunder, sedan är allt tyst.

Vi passa då på att tacka för oss samt begiva oss skyndsamt upp till massen för att om möjligt få en portion ärtor och pannkaka.

Hela anläggningen var omponerande och vi kunna inte annat än gratulera Sveriges ungdom till att ha möjlighet att genomgå en sådan förnämlig yrkesskola.

Knack Würst.

I nästa nummer av PROPELLERBLADET publicera vi korrespondent Knack Würsts reportage från ett besök på elevhemmet Johannisberg, vilket också varit infört i Skiljebo Allehanda.

Skrattande

S. k. trillare i flera kap.
O.B.S. Minst två bromyltabletter
torde intagas för läsandet!
Lästid 2-6 tim. beroende på
svimmingsanfallen.

Kap I.

Mannen vid det stora skrivbordet gnuggade sina kloliknande händer, stora som dasslock och skrattade ondskefullt för sig själv: "Ha-ha-ha," och räknade därefter upp de otaliga sedelbuntar, som tycktes finnas i bordets innandömen.

"Det perfekta brottet, ha-ha. Jag har gjort det perfekta brottet!" mumlade han.

"Sjuhundrafemtiotusen bagare, tre kvarts million. I sanning inte illa. Jag är snart millionär!"

Han låste in pengarna i olika lönnfack i det stora skrivbordet och lutade sig bekvämt tillbaka. Endast skrivbordslampan lyste med ett sparsamt sken upp det mörka rummet. Utanför fönstret hade londondimman tätnat och insvept alla husen i den skumma stadsdelen i ett ogenomträngligt beckmörker.

Vinden tjöt förbi takrännor och husknutar och ugglorna läto höra sina hemska läten med nervösa mellanrum.

Men denne man tycktes endast njuta av tanken på de pengar, som han fått i sin ägo på ett brottsligt sätt och han satt därför kvar i det spöklika skenet från lampan och såg fullkomligt nöjd ut med livet.

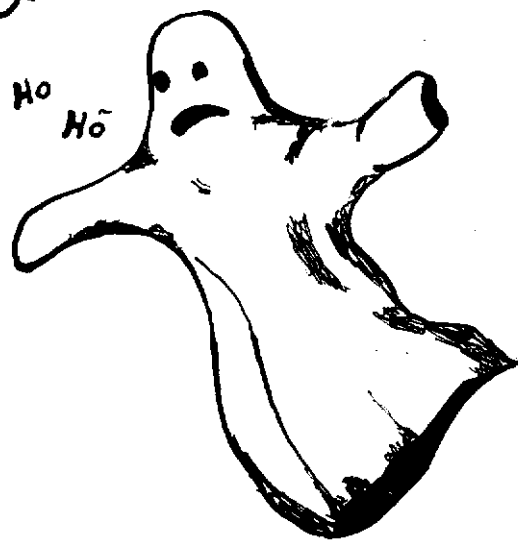
Då han suttit ungefär en timme ryckte han plötsligt till. Han sökte med blicken genomtränga det fruktansvärda kolmörker, som utbreddes sig i andra ändan av rummet och varifrån han tyckte sig ha hört ett mystiskt ljud.

Sakta trevade hans högra hand upp mot vänstra armhålan där den behändiga, stålglänsande lilla browningen var lätt åtkomlig. Handen började darra och svetten bröt fram i pannan på mannen.

Var det bara hans fantasi, som spelade honom ett spratt, eller fanns der verkligen någon mera person i rummet. Denna tanke nästan förlamade honom och det var med knapp nöd han kunde förmå sig att bryta den kusliga tystnaden och luta sig bakåt för att vrida på kontakten till taklampan.

Han vred om!

Vålnaden
Ha Ho
Ho

Kap II.

Ljuset slocknade helt och i samma sekund skar ett ohyggligt skri genom rummet och slutade med ett hest skratt, som kom mannen att falla tillbaka i stolen med händerna krampaktigt hållande i armstöden.

En tydlig liklukt förnams i mörkret och den hopkrupne mannen satt alldeles orörlig. Plötsligt kunde han urskilja ett par glödande punkter, vilka tycktes härröra från en vakom draperiet stående gestalt. Huden knottrade sig över hela kroppen på mannen och han kände ilningar i magen, då så småningom hela ansiktet kunde anas.

Det var ett obeskrivligt fasansfullt ansikte, vilket tycktes hångrina mot honom. Läpparna började röras sakta och en hest viskande röst hördes, allt eftersom ansiktet stelnade till och liknade till slut ett hungrigt vilddjurs: "Hä-hä-hää, lätt fångat, lätt förgånget! Mina pengar kommer Du inte att få någon nytta av. Jag är Skrattande Vålnaden och skall i kväll ta hämnd på Dig!" varefter skrattet ekade på nytt, om möjligt ännu hemskare än förut och den stackars mannen i stolen föll fullständigt samman. Tankarna virvlade i hans huvud och han kunde inte tänka redigt.

Han hade som ende arvtagare till sin rike släkting på det välkända engelska slottet varit fullkomligt säker på förmögenheten, till han för en tid sedan, genom en del affärer, råkade i ovänskap med denne, vilken omedelbart därefter ändrade sitt testamente till förmån för ett välgörande ändamål. Men då den gamle slottsherrn nästan omedelbart därefter helt plötsligt avled, passade arvingen på att taga reda på det nya och

ännu ej helt klara testamentet, varför endast det gamla kunde återfinnas i den stenrike släktingens kvarlåtenskaper.

Allt hade gått bättre än han, arvingen, vågat hoppas och nu satt han i ett rum i en gammal förfallen byggnad i Londons slumkvarter, där han dragit sig tillbaka för att få vara i fred och räkna över sina nyvunna ägodelar.

Nu satt han alldeles orörlig med stora svett droppar i pannan och tänkte över sina gärningar, medan detta monstrum, som han förmodade var den döde släktingen, hade infunnit sig för att hämnas.

Just nu framträdde vålnaden helt och hållet för hans vettskrämda blick. Alltjämt hånleende stampade denna med sin bockfot i golvet, sedan suddades gestalten ut.

För ett ögonblick var allt stilla och intet syntes, varför amnen vörjade andas lättare igen.

Kap III.

Men plötsligt tyckte han sig höra någon röra sig bakom honom och han isades ånyo av skräck utan att våga vända sig om. Han kände instinktivt att någon närmade sig honom bakifrån och han kramade armstöden i väntan på vad som komma skulle. Efter en tidsrymd, vilken tycktes honom vara en evighet, hörde han samma hessa skratt som förut, först väsende, sedan högre för att till sist övergå till ett vrål.

Just då härdes ett vinande ljud. Mannen i stolen förnam en lätt stöt i kroppen och såg någonting rulla på golvet. Som i ett spöklikt sken såg han, att det var ett människohuvud.

Synen kom honom att kippa efter andan av fasa. Hastigt förde han handen till sitt huvud, men för sent.

DET FANNS INRE DÅR LÄNGRE!!!!

Det var hans eget huvud, som rullade bort över golvet.

Han rusade upp, fäktade vilt med armarna, ropade och bekände allt. Men det var som om han fastnat i någonting mjukt, som sakta pressade honom samman, så att han inte kunde röra sig.

Så med ens blev allt svart omkring honom.

Kap IV.

Sergeanten från Scotland Yard såg leende på, när de båda konstaplarna försågo mannen med handbojor. Denne började nu så smått komma till klarhet. Han spärrade plötsligt upp ögonen, fick se dektiven samt de båda uniformerade konstaplarna, ryckte till och började slita i handbojorna, medan han ropade: "Vad vill det här säga? Jag har inget ont gjort! Inte kan Ni komma och arresteras en medborgare i hans hus, till och med under sömnen!"

Sergeanten log fortfarande, då han svarade: "Det är rätt allt Ni säger, utom att Ni inte är förbrytare. Vi har alla tre här hört er bekänna saker i sådan mängd, att Ni aldrig mera behöver bekymra Er om mat och husrum."

Mannen blev alldeles vild men lugnade sig så småningom, då han insåg det hopplösa i situationen. Han ville i alla fall veta, vad som kom detektivena att besöka det gamla huset just denna kväll.

"Vad vi först och främst ha att tacka för att vi foro hit i kväll, var en trasig telefon." tog sergeanten till orda.

"Vi fingo meddelande om, att en del mystiska saker sagts i telefonen här i detta huset och uppfattats på vår telefonstation. Man hade hört skratt samt någon, som tycktes räkna pengar.

Telefonen är av gammal modell och hade häktat upp sig, så att den hela tiden stod påkopplad. Då telefonisten på stationen av en händelse koplade fel, då hon skulle ringa upp en helt annan adress, råkade ödet ställa om att det blev just detta nummer.

Då vi redan förut misstänkte, att allt inte var, som det skulle vara i den här affären med Lord Hamilcarl arv, vilket vi gjorts uppmärksamma på redan förut genom en anonym skrivelse, sattes de uttalanden som uppfattats i telefonen i samband med detta, då de till alla delar tycktes överensstämma med de uppgifter, vi fått.

Vi åkte omedelbart hit och fann Er oskyldigt sovande. Men då vi anade, att Ni hade en del saker på Ert samvete, spelade vi litet teater med Er och då Ni sov kunde Ni inte uppfatta det annat än som spöckerier.

Sedan gjorde väl Ert dåliga samvete resten? Eller hur?"

Mannen ryste och tog sig mekaniskt för sitt huvud.

DET SATT KVAR!!!

Ett dromo i natten!

Bing, bing, bing! Kockan i ahllen slår för midnattstimman sina obevekliga tolv slag. Några minuter före eller i sista minuten har en jämn ström av pojkar, som jagade av onda andar, välit fram över gårdsplanen med sina lysande ljuskäglor från cyklarna och störtat upp mot porten, varefter de med en djup suck sjunkit ned i hallen, svettiga, men lyckliga. Jag hann!!

Dessförinnan hade det nog varit förtvivlade avsked från livet inne i staden, och vem kan tälja om de oerhörda strider och påfrestningar och scener, som utspelats innan avskedet till slut ändå måste ske.

En bland de många, som varit värst därnär, att döma av permissionsförbudslistan, talade jag med innan han åkte till staden.

"Försök nu att klara Dig i kväll, när det nu varit permissionsförtud så länge!"

"Ja, Dahlin, var lugn, jag skall nog klara mig."

En minut över tolv. Jag ser ingen mer i mörkret utanför. Klick!! Det är obevekligen bommat. Så går jag in för att invänta att klockan skall bli kvart över, då rondan skall gå och ljuset släckas. Allt är så långt och stilla.

Men jag känner en så underlig spänning. Kan det vara att jag inte sett honom komma, som jag talade med innan han åkte till staden. Jag har ingen ro. FYST!! Det måste vara något. Ett nästan ljudlöst klick! Jag glider omärkligt och tyst ut i hallen och vrider på lyset. Mitt i dörren står i bara strump-lästen och med skorna framför sig i näven just han, som lovade komma i tid. Och halvvägs upp i trappan tvärstannade han, som öppnat, samtidigt som den obeveklige "Dadda" uppenbarade sig. Det var något tragikomiskt över det hela. När jag tittade litet närmare på grabben, där han stod stilla i dörröppningen och fortfarande med skorna i näven, nästan som paralyserad, med något förtvivlat och skrämt i blicken, såg jag, att svetten rann om honom och ulstern var nedsmutsad. Jag förstod, att det hade varit en bitter fight med kullkörning och allt för att hinna, men att han misslyckats. Futtiga sju minuter!

Jag kan inte hjälpa, att det kanske misslyckades för mig att se sträng ut, men det var som det välldes fram inom mig en våg av varmt i bröstet.

Han hade dock försökt att hinna. Han hade kämpat tappert, men förlorat. I stället för stränga ord kom från mig ett stilla och nästan ödmjukt: "Gå upp och lägg Dig nu och var så stilla som möjligt, då Du kommer upp."

Det dröjde mycket länge innan jag kom i sömn den natten. Tankarna ville inte släppa. I vemodet över att grabben åter hade kommit för sent, var det dock en glädjestrinna: Han hade dock försökt att hinna.

C. D.

Hö-Hö-Hö ^{mera} HÖ!

"Blända, Star"

SKÄMT och OFÖRSKÄMT

OBS! Eftertryck eftertryckligen förbjudet!

Av H-son.

Frändskap?

På "Markan."

Reklamannons?

Har fru hört att dom visst skall lägga ned propellertillverkningen vid C.V.M?

Nä, hur så???

Jo, Du vet att det lönar sej inte för dom att hålla på längre nu då F.F.L. gör PROPELLER-BLAD för 50 öre styck!!

Kanske en Klemm?

Va fasen menar männi-skan??

Han skriver i brochyren om planet, att det är lättfluget, fullkomligt spinssäkert men OTÄCKT!

Genialt.

Om vi skulle försöka få med Jerkings farsa i F.F.L:s Idrottskommite'!

Jamen tror Du att han ä'idrottsintresserad dä??

Ja, dä'ä'ju i alla fall han som har ordnat ihop Lage'!!!

